Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

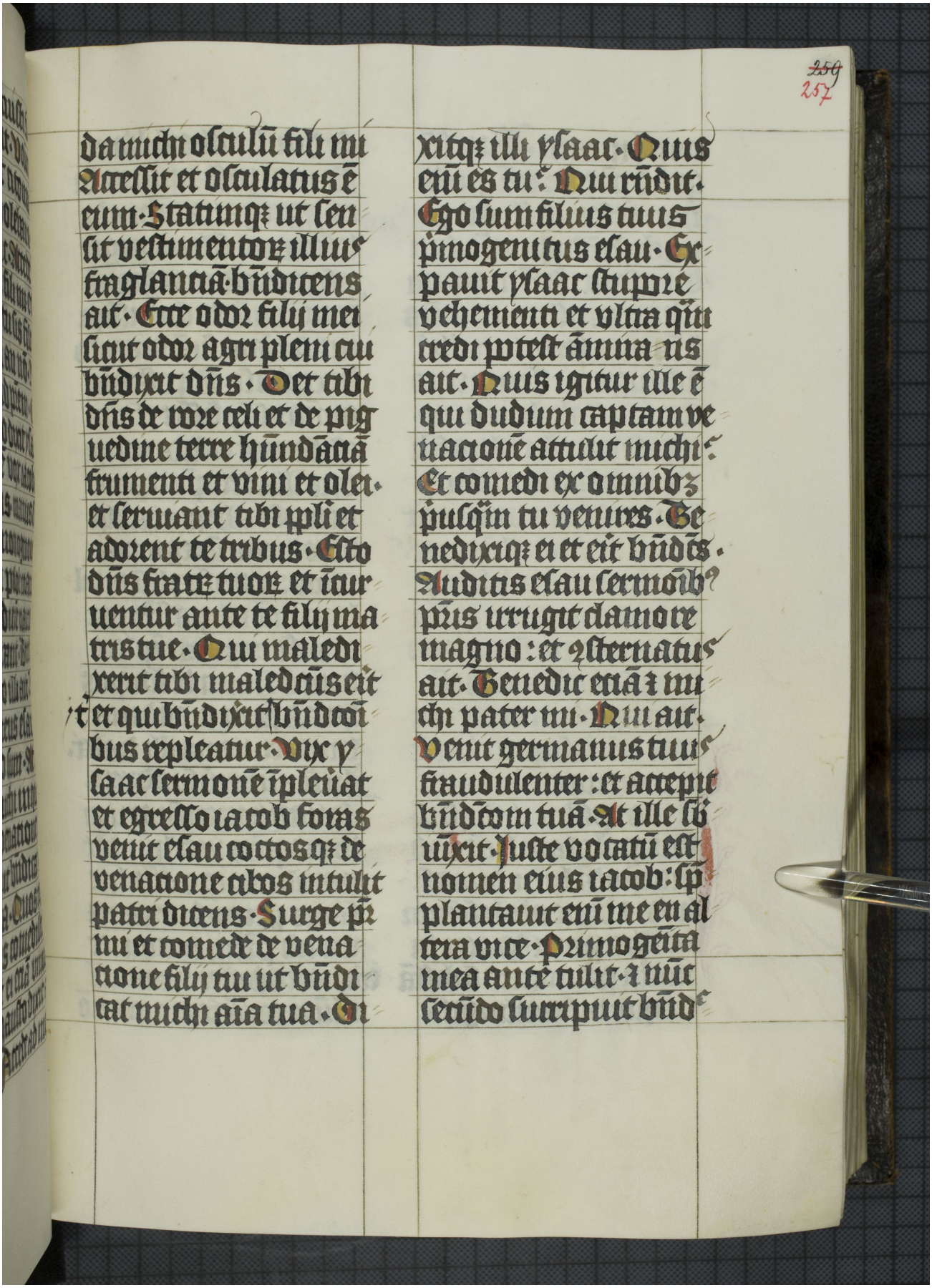

da mihi osculũ fili mi
Accessit et osculatus ẽ
eum. Statimq; ut sen
sit vestimentorũ illius
fragrantiã. bẽdicens
ait. Ecce odor filij mei
sicut odor agri pleni cui
bẽdixit dñs. Det tibi
dñs de rore celi et de pin
guedine terre hũdãtiã
frumenti et vini et olei.
et seruiant tibi ppli et
adorent te tribus. Esto
dñs fratrũ tuorũ et incur
uentur ante te filij ma
tris tue. Qui maledi
xerit tibi maledicũs sit
et qui bẽdixerit bẽdicti
bus repleatur. Vix y
saac sermonẽ ipleuiat
et egresso iacob foras
venit esau coctos q; de
venatione cibos intulit
patri dicens. Surge pr
mi et comede de venа
tione filij tui ut bẽdi
cat mihi aia tua. Di
xitq; illi ysaac. Quis
es tu? Qui rẽdit.
Ego sum filius tuus
primogenitus esau. Ex
pauit ysaac stupore
vehementi et vltra qm
credi potest ãmira tus
ait. Quis igitur ille ẽ
qui dudum captam ve
nationẽ attulit mihi?
Et comedi ex omnib;
priusq; in tu venires. Be
nedixiq; ei et erit bẽdcs.
Audiens esau sermonib?
patris erupit clamore
magno: et alternatus
ait. Benedic etiã i mi
hi pater mi. Qui ait.
Venit germanus tuus
fraudulenter: et accepit
bẽdcõem tuã. At ille sub
iunxit. Iuste vocatũ est
nomen eius iacob: sup
plantauit enim me en al
tera vice. Primogenita
mea ante tulit. i nunc
secũdo surripuit bẽdc